

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 27. maja 2019*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 6(1) – Pojem ‚odreditveni pravosodni organ‘ – Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo tožilstvo države članice – Status – Obstoje podrejenosti v razmerju do izvršilne veje oblasti – Pooblastilo ministrstva za pravosodje za dajanje posameznih navodil – Neobstoje jamstva neodvisnosti“

V združenih zadevah C-508/18 in C-82/19 PPU,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki sta ju vložili Supreme Court (vrhovno sodišče, Irska) z odločbo z dne 31. julija 2018, ki je na Sodišče prispela 6. avgusta 2018, in High Court (višje sodišče, Irska) z odločbo z dne 4. februarja 2019, ki je na Sodišče prispela 5. februarja 2019, v postopkih v zvezi z izvršitvijo evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper

OG (C-508/18),

PI (C-82/19 PPU),

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, R. Silva de Lapuerta, podpredsednica, A. Arabadjiev, A. Prechal, M. Vilaras, T. von Danwitz, C. Toader, F. Biltgen, K. Jürimäe (poročevalka) in C. Lycourgos, predsednik senata, L. Bay Larsen, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi predloga High Court (višje sodišče) z dne 4. februarja 2019, ki je na Sodišče prispel 5. februarja 2019, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-82/19 PPU v skladu s členom 107 Poslovnika Sodišča obravnava po nujnem postopku,

na podlagi sklepa četrtega senata z dne 14. februarja 2019, naj se temu predlogu ugotovi,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. marca 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za OG E. Lawlor, BL, in R. Lacey, SC, po pooblastilu M. Moran, solicitor,
- za PI D. Redmond, barrister, in R. Munro, SC, po pooblastilu E. King, solicitor,

* Jezik postopka: angleščina.

- za Minister for Justice and Equality M. Browne, G. Hodge in A. Joyce, agenti, skupaj z B. M. Wardom, A. Hanrahanom, J. Bensonom, BL, in P. Carrollom, SC,
- za dansko vlado P. Z. L. Ngo, agentka,
- za nemško vlado sprva T. Henze, J. Möller, M. Hellmann in A. Berg, agenti, nato M. Hellmann, J. Möller in A. Berg, agenti,
- za francosko vlado D. Colas, D. Dubois in E. de Moustier, agenti,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s S. Faracijem, avvocato dello Stato,
- za litovsko vlado V. Vasiliauskienė, J. Prasauskienė, G. Taluntytė in R. Krasuckaitė, agentke,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in Z. Wagner, agenta,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,
- za avstrijsko vlado G. Hesse, K. Ibili in J. Schmoll, agenti,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo R. Troosters, J. Tomkin in S. Grünheid, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 30. aprila 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predloga sta bila predložena v okviru izvršitve dveh evropskih nalogov za prijetje na Irskem, pri čemer je enega izdalo Staatsanwaltschaft bei dem Landgericht Lübeck (državno tožilstvo na deželnem sodišču Lübeck, Nemčija) (v nadaljevanju: državno tožilstvo v Lübecku) 13. maja 2016 v zadevi C-508/18 zaradi kazenskega pregona zoper OG, drugega pa Staatsanwaltschaft Zwickau (državno tožilstvo v Zwickauu, Nemčija) 15. marca 2018 v zadevi C-82/19 PPU zaradi kazenskega pregona zoper PI.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6, 8 in 10 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
„(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali

obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

- (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja.

[...]

- (8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

[...]

- (10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) [EU] ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) omenjene pogodbe s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.“

- 4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapor ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

- 5 V členih 3, 4 in 4a navedenega okvirnega sklepa so naštetih razlogi za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje. V členu 5 Okvirnega sklepa so določena jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih.

- 6 Člen 6 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Opredelitev pristojnih pravosodnih organov“, določa:

„1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.“

Irsko pravo

- 7 Z Irish European Arrest Warrant Act 2003 (irski zakon o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003) v različici, ki se uporablja za spora o glavni stvari (v nadaljevanju: EAW Act), je v irsko pravo prenesen Okvirni sklep 2002/584. Člen 2(1), prvi pododstavek EAW Act določa:

„pravosodni organ“ pomeni sodnika ali drugo osebo, ki je po pravu zadevne države članice pooblaščen za opravljanje enakih ali podobnih funkcij, kot jih v skladu s členom 33 opravlja sodišče [Irske].“

- 8 Člen 20 EAW Act določa:

„1. V postopkih, za katere se uporablja ta zakon, lahko High Court (višje sodišče, Irska), če meni, da predložena dokumentacija ali informacije ne zadostujejo za opravljanje njegovih nalog v skladu s tem zakonom, od odreditvenega pravosodnega organa ali odreditvene države po potrebi zahteva, da mu zagotovi dodatno dokumentacijo ali informacije, kot jih lahko podrobno določi, v roku, kot ga določi. [...].“

2. Centralni organ v državi lahko, če meni, da v skladu s tem zakonom predložena dokumentacija ali informacije ne zadostujejo za opravljanje njegovih nalog ali nalog High Court (višje sodišče) v skladu s tem zakonom, od odreditvenega pravosodnega organa ali odreditvene države po potrebi zahteva, da mu zagotovi dodatno dokumentacijo ali informacije, kot jih lahko podrobno določi, v roku, kot ga določi. [...].“

Nemško pravo

- 9 Člen 146 Gerichtsverfassungsgesetz (zakon o organizaciji sodišč, v nadaljevanju: GVG) določa:

„Uslužbenci državnega tožilstva morajo spoštovati uradna navodila svojih nadrejenih.“

- 10 Člen 147 GVG določa:

„Pravico do nadzora in dajanja navodil ima:

1. Bundesminister der Justiz und für Verbraucherschutz (zvezni minister za pravosodje in varstvo potrošnikov) v zvezi z zveznim generalnim tožilcem in zveznimi tožilci;

2. Landesjustizverwaltung (deželna agencija za pravosodje) v zvezi z vsemi uradniki državnega tožilstva zadevne dežele;

3. najvišji uslužbenec državnega tožilstva na višjih deželnih sodiščih in deželnih sodiščih v zvezi z vsemi uslužbenci državnega tožilstva zadevnega okrožja sodišča.“

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-508/18

- 11 OG je litovski državljani, ki prebiva na Irskem. Na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdalo državno tožilstvo v Lübecku zaradi kazenskega pregona zaradi dejanj, ki naj bi jih OG storil v letu 1995 in ki jih je to državno tožilstvo opredelilo kot „umor in povzročitev hudih telesnih poškodb“, je bila 13. maja 2016 zahtevana njegova predaja.

- 12 OG je vložil tožbo pri High Court (višje sodišče, Irska), s katero izpodbija veljavnost tega evropskega naloga za prijetje in v kateri med drugim navaja, da državno tožilstvo v Lübecku ni „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 13 V podporo tej trditvi se je OG oprl na pravno mnenje, ki ga je sestavil nemški odvetnik, in iz katerega je zlasti izhajalo, da po nemškem pravu državno tožilstvo ne uživa samostojnega ali neodvisnega statusa sodišča, pač pa spada v upravno hierarhijo, ki jo vodi ministrstvo za pravosodje, tako da obstaja tveganje političnega poseganja v postopke predaje. Poleg tega naj državno tožilstvo ne bi bilo pravosodni organ s pristojnostjo odrejanja pripora ali odvzema prostosti kogar koli, razen v izjemnih okoliščinah. To pristojnost naj bi imel le sodnik ali sodišče. Državno tožilstvo naj bi bilo pristojno za izvršitev nacionalnega naloga za prijetje, ki ga izda sodnik ali sodišče, po potrebi z izdajo evropskega naloga za prijetje. Zato naj noben „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 ne bi bil udeležen pri izdaji evropskega naloga za prijetje zoper OG.
- 14 V teh okoliščinah se je High Court (višje sodišče) preko centralnega irskega organa obrnilo na državno tožilstvo v Lübecku, da bi pridobilo dodatne informacije o dokazih, ki jih je predložil OG v zvezi z opredelitvijo tega državnega tožilstva kot „pravosodnega organa“, zlasti glede na sodbe z dne 10. novembra 2016, Poltorak (C-452/16 PPU, EU:C:2016:858), in z dne 10. novembra 2016, Özçelik (C-453/16 PPU, EU:C:2016:860).
- 15 Državno tožilstvo v Lübecku je 8. decembra 2016 odgovorilo na to zahtevo in navedlo, da je po nemškem pravu državno tožilstvo organ kazenskega pravosodja na isti ravni kot nacionalna sodišča in je zadolženo voditi kazenski pregon in sodelovati v kazenskem postopku. Njegova vloga naj bi bila zagotoviti zakonitost, pravilnost in ustrezen potek preiskave. Državno tožilstvo naj bi ustvarilo predpogoje za izvrševanje sodne oblasti in naj bi izvršilo sodne odločbe. V nasprotju s sodniki naj bi imelo pravico sprožiti preiskovalne postopke.
- 16 V zvezi z njegovo povezavo s Schleswig-Holsteinischen Minister für Justiz (ministrstvo za pravosodje zvezne dežele Schleswig-Holstein, Nemčija) je državno tožilstvo v Lübecku navedlo, da to ministrstvo nima pooblastil, da bi mu dajalo navodila. V skladu z nacionalnim pravom naj bi bil le Staatsanwaltschaft beim Schleswig-Holsteinischen Oberlandesgericht (generalni tožilec tožilstva pri višjem deželnem sodišču zvezne dežele Schleswig-Holstein, Nemčija) (v nadaljevanju: generalni državni tožilec), ki vodi državno tožilstvo v tej zvezni deželi, pooblaščen za dajanje navodil Leitenden Oberstaatsanwalt der Staatsanwaltschaft Lübeck (višji državni tožilec tožilstva v Lübecku, Nemčija). Poleg tega naj bi pristojnost dajanja navodil urejala ustava Zvezne republike Nemčije in načelo zakonitosti, ki ureja kazenski postopek in ki izhaja iz načela pravne države. Čeprav lahko navedeno ministrstvo po potrebi uveljavi „zunanjo“ pravico do dajanja navodil državnemu tožilcu, naj bi moralo spoštovati ta načela. Poleg tega naj bi v zvezni deželi Schleswig-Holstein ministrstvo moralo obvestiti predsednika Landtag (deželni zbor, Nemčija), kadar daje navodila državnemu tožilcu. To ministrstvo v tem primeru v zvezi z OG ni dalo nobenega navodila državnemu tožilcu, ki ga prav tako ni dal državnemu tožilstvu v Lübecku.
- 17 High Court (višje sodišče) je 20. marca 2017 zavrnilo trditve OG, da državno tožilstvo v Lübecku ni „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584. Court of Appeal (pritožbeno sodišče, Irska) je 20. marca 2017 prejelo pritožbo zoper to sodbo High Court (višje sodišče), ki jo je potrdilo.
- 18 Predložitveno sodišče, Supreme Court (vrhovno sodišče, Irska), je dopustilo pritožbo zoper sodbo Court of Appeal (pritožbeno sodišče).
- 19 Ob upoštevanju dokazov, ki jih ima na voljo, predložitveno sodišče dvomi, da državno tožilstvo v Lübecku izpolnjuje zahtevo po neodvisnosti in zahtevo v zvezi z izvajanjem kazenske sodne oblasti, kot izhajata iz sodne prakse Sodišča iz sodb z dne 29. junija 2016, Kossowski (C-486/14, EU:C:2016:483), z dne 10. novembra 2016, Poltorak (C-452/16 PPU, EU:C:2016:858), z dne

10. novembra 2016, Özçelik (C-453/16 PPU, EU:C:2016:860), in z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas (C-477/16 PPU, EU:C:2016:861), da bi se lahko štelo za „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584.

- 20 Po mnenju tega sodišča se zdi, da je institucionalna struktura nemškega državnega tožilstva taka, da je državno tožilstvo v Lübecku podrejeno navodilom in usmeritvam izvršilne veje oblasti. Zato dvomi, da to državno tožilstvo izpolnjuje načela, ki izhajajo iz te sodne prakse, in da je v zadevi, o kateri odloča, mogoče njegovo neodvisnost ugotoviti zgolj na podlagi tega, da izvršilna veja oblasti ni podala nobenega navodila ali usmeritve v zvezi z evropskim nalogom za prijetje, izdanim zoper OG.
- 21 Poleg tega predložitveno sodišče navaja, da ima državno tožilstvo v Nemčiji sicer bistveno vlogo pri izvajanju sodne oblasti, vendar opravlja drugačne naloge od tistih, ki jih imajo sodišča ali sodniki. Tako se postavlja vprašanje – tudi če se domneva, da je pogoj neodvisnosti izpolnjen – ali to državno tožilstvo izpolnjuje pogoj v zvezi z izvajanjem sodne oblasti ali s sodelovanjem pri njenem izvajanju, ki mora biti izpolnjen, da se lahko opredeli kot „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 22 V teh okoliščinah je Supreme Court (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba pri odločanju o neodvisnosti državnega tožilstva od izvršilne veje oblasti upoštevati njegov položaj v okviru zadevnega nacionalnega pravnega sistema? Če je odgovor nikalen, kakšna so merila, na podlagi katerih je treba odločiti o neodvisnosti od izvršilne veje oblasti?
  2. Ali je državno tožilstvo, ki je lahko v skladu z nacionalnim pravom – bodisi neposredno bodisi posredno – zavezano z morebitnimi navodili ali usmeritvami ministrstva za pravosodje, dovolj neodvisno od izvršilne veje oblasti, da ga je mogoče šteti za pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa?
  3. Če je odgovor pritrdilen, ali mora biti državno tožilstvo tudi funkcionalno neodvisno od izvršilne veje oblasti in kakšna so merila, na podlagi katerih je treba odločiti o funkcionalni neodvisnosti?
  4. Če je državno tožilstvo neodvisno od izvršilne veje oblasti, ali se državno tožilstvo, katerega vloga je omejena na uvedbo in izvajanje preiskav ter zagotavljanje, da so take preiskave izvedene nepristransko in zakonito, na sprožitev kazenskega postopka, na vlaganje obtožnic, izvrševanje sodnih odločb in izvajanje kazenskega pregona kaznivih dejanj, ter ki ni pristojno za izdajo nacionalnih nalogov za prijetje in ne sme opravljati sodniške funkcije, lahko šteje za ‚pravosodni organ‘ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa?
  5. Ali je državno tožilstvo v Lübecku pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584?“

Zadeva C-82/19 PPU

- 23 Državno tožilstvo v Zwickauu (Nemčija) je 15. marca 2018 zoper PI, romunskega državljanca, izdalo evropski nalog za prijetje zaradi njegove predaje za uvedbo kazenskega postopka zaradi dejanj, opredeljenih kot „organiziran ali oborožen rop“. High Court (višje sodišče) je 12. septembra 2018 odobrilo izvršitev tega naloga. PI je bil 15. oktobra 2018 prijet na podlagi navedenega naloga in je od tedaj v priporu.
- 24 Predložitveno sodišče navaja, da se sooča z enako težavo kot je tista, ki jo je izpostavilo Supreme Court (vrhovno sodišče) v zadevi C-508/18.

- 25 PI je nasprotoval svoji predaji z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, pri čemer je med drugim navajal, da državno tožilstvo v Zwickauu ni „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa, pristojen za izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 26 V podporo tej trditvi se je PI opiral na isto pravno mnenje o državnem tožilstvu v Lübecku, kot je navedeno v točki 13 te sodbe, in na mnenje istega odvetnika, kar zadeva državno tožilstvo v Zwickauu.
- 27 V teh okoliščinah se je predložitveno sodišče preko centralnega irskega organa obrnilo na državno tožilstvo v Zwickauu, da bi pridobilo dodatne informacije o dokazih, ki jih je predložil PI glede statusa tega državnega tožilstva.
- 28 Državno tožilstvo je v svojem odgovoru z dne 24. januarja 2019 predložitvenemu sodišču posredovalo nacionalni nalog za prijetje, ki ga je izdalo Amtsgericht Zwickau (okrajno sodišče v Zwickauu, Nemčija), na katerem temelji evropski nalog za prijetje PI, in pojasnilo, da je prvi nalog za prijetje izdal neodvisni sodnik. Poleg tega je državno tožilstvo v Zwickauu navedlo, da je v skladu s členom 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 pristojno za izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 29 Državnemu tožilstvu v Zwickauu je bilo poslano še eno vprašanje, in sicer, ali je državno tožilstvo zastopalo enako stališče kot državno tožilstvo v Lübecku v zadevi C-508/18. Državno tožilstvo v Zwickauu je 31. januarja 2019 odgovorilo tako:
- „Z odgovorom na vaše pismo z dne 28. januarja 2019, ki ste mu priložili dokumente, ki jih je poslalo državno tožilstvo v Lübecku (Nemčija), potrjujemo, da delimo mnenje državnega tožilstva v Lübecku glede statusa državnega tožilstva v pravnem sistemu Zvezne republike Nemčije. Naj dodamo, da so preiskave, ki jih državno tožilstvo v Zwickauu vodi zoper preganjano osebo, izvedene neodvisno in brez političnega vmešavanja. Niti Generalstaatsanwaltschaft Dresden (generalni državni tožilec v Dresdnu, Nemčija) niti Justizminister des Freistaats Sachsen (ministrstvo za pravosodje Zvezne dežele Saške, Nemčija) nista nikoli izdala nobenih navodil.“
- 30 V tem okviru se High Court (višje sodišče) tako kot Supreme Court (vrhovno sodišče) v okviru zadeve C-508/18 sprašuje, kakšna merila mora uporabiti nacionalno sodišče za določitev, ali je neko državno tožilstvo „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa, ali ni.
- 31 V teh okoliščinah je High Court (višje sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba pri odločanju o neodvisnosti državnega tožilstva od izvršilne veje oblasti upoštevati njegov položaj v okviru zadevnega nacionalnega pravnega sistema? Če je odgovor nikalen, kakšna so merila, na podlagi katerih je treba odločiti o neodvisnosti od izvršilne veje oblasti?
  2. Ali je državno tožilstvo, ki je lahko v skladu z nacionalnim pravom – bodisi neposredno bodisi posredno – zavezano z morebitnimi navodili ali usmeritvami ministrstva za pravosodje, dovolj neodvisno od izvršilne veje oblasti, da ga je mogoče šteti za pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa?
  3. Če je odgovor pritrdilen, ali mora biti državno tožilstvo tudi funkcionalno neodvisno od izvršilne veje oblasti in kakšna so merila, na podlagi katerih je treba odločiti o funkcionalni neodvisnosti?
  4. Če je državno tožilstvo neodvisno od izvršilne veje oblasti, ali se državno tožilstvo, katerega vloga je omejena na uvedbo in izvajanje preiskav ter zagotavljanje, da so take preiskave izvedene nepristransko in zakonito, na sprožitev kazenskega postopka, na vlaganje obtožnic, izvrševanje sodnih odločb in izvajanje kazenskega pregona kaznivih dejanj, ter ki ni pristojno za izdajo nacionalnih nalogov za prijetje in ne sme opravljati sodniške funkcije, lahko šteje za ‚pravosodni organ‘ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa?

5. Ali je državno tožilstvo v Zwickauu pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584?“

Postopek pred Sodiščem

Zadeva C-508/18

- 32 Predložitveno sodišče je v zadevi C-508/18 predlagalo obravnavanje po hitrem postopku na podlagi člena 105(1) Poslovnika Sodišča.
- 33 Ta predlog je bil zavržen s sklepom predsednika Sodišča z dne 20. septembra 2018, Minister for Justice and Equality (C-508/18 in C-509/18, neobjavljeni, EU:C:2018:766).
- 34 Z odločbo predsednika Sodišča je bilo odloženo, da se zadeva C-508/18 obravnava prednostno.

Zadeva C-82/19 PPU

- 35 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se v zadevi C-82/19 PPU izvede nujni postopek predhodnega odločanja iz člena 107 Poslovnika Sodišča.
- 36 Kot utemeljitev tega predloga navaja zlasti dejstvo, da PI trenutno ni na prostosti, saj se predvideva njegova dejanska predaja nemškemu organom.
- 37 Na prvem mestu je treba navesti, da se ta predlog za predhodno odločanje nanaša na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada na področja iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Zato se zanj lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja.
- 38 Na drugem mestu je treba v skladu s sodno prakso Sodišča upoštevati okoliščino, da je zadevni osebi iz postopka v glavni stvari trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točka 21 in navedena sodna praksa). Ukrep pridržanja PI je bil namreč v skladu s pojasnili predložitvenega sodišča odrejen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil odrejen zoper njega.
- 39 V teh okoliščinah je četrti senat Sodišča 14. februarja 2019 na predlog sodnice poročevalke in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da ugotovi predlogu predložitvenega sodišča za obravnavo zadeve C-82/19 PPU po nujnem postopku predhodnega odločanja.
- 40 Poleg tega je odločil, da se Sodišču predlaga, naj se ta zadeva dodeli velikemu senatu.
- 41 Glede na povezanost zadev C-508/18 in C-82/19 PPU ju je treba združiti za izdajo te sodbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 42 Predložitveni sodišči s svojimi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašujeta, ali je treba pojem „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da se nanaša na tožilstvo države članice, ki je pristojno za izvajanje kazenskega pregona in je podrejeno izvršilni veji oblasti te države članice, kot je ministrstvo za pravosodje, in za katero lahko neposredno ali posredno veljajo posamezni napotki ali navodila ministrstva za pravosodje v okviru sprejetja odločitve v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje.

- 43 Najprej je treba opozoriti, da sta tako načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami kot načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med državami članicami, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, z načelom vzajemnega zaupanja zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice se od vsake države članice zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 44 Zlasti v zvezi z Okvirnim sklepom 2002/584 iz njegove uvodne izjave 6 izhaja, da je evropski nalog za prijetje, ki je določen v tem okvirnem sklepu, na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja.
- 45 To načelo je uporabljeno v členu 1(2) Okvirnega sklepa, v katerem je izraženo pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi tega načela in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa. Zato lahko izvršitveni pravosodni organi načeloma zavrnejo izvršitev tega naloga samo iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev iz členov 3, 4 in 4a tega okvirnega sklepa. Podobno je lahko izvršitev evropskega naloga za prijetje pogojena le z enim od taksativno naštetih pogojev iz člena 5 tega okvirnega sklepa. Zato je zavrnitev izvršitve – medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo – določena kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 46 Vendar se z načelom medsebojnega priznavanja zahteva, da je treba v skladu z določbami Okvirnega sklepa izvršiti samo evropske naloge za prijetje v smislu člena 1(1) tega sklepa. Iz tega člena pa je razvidno, da tak evropski nalog za prijetje pomeni „sodno odločbo“ oziroma da se zahteva, da jo izda „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) tega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbi z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točka 28, in z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 29).
- 47 V skladu s členom 6(1) navedenega okvirnega sklepa je odreditveni pravosodni organ pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.
- 48 Čeprav lahko države članice v skladu z načelom procesne avtonomije držav članic po njihovem nacionalnem pravu imenujejo „pravosodni organ“ s pristojnostjo za odreditev evropskega naloga za prijetje, pomena in obsega tega pojma ni mogoče prepustiti presoji vsake države članice (glej v tem smislu sodbi z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točki 30 in 31, in z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točki 31 in 32).
- 49 Za navedeni pojem se v vsej Uniji zahteva avtonomna in enotna razlaga, ki jo je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča poiskati ob upoštevanju člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584, okvira, v katerega se umešča, in ciljev, ki se uresničujejo s tem okvirnim sklepom (glej v tem smislu sodbi z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točka 32, in z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 33).
- 50 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da je Sodišče že razsodilo, da izraz „pravosodni organ“ iz te določbe ni omejen zgolj na sodnike ali sodišča katere od držav članic, ampak ga je treba razumeti tako, da širše zajema organe, ki v tej državi članici sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti v kazenskih zadevah, v nasprotju, med drugim, z ministrstvi ali službami policije, ki so del izvršilne oblasti (glej v tem smislu sodbi z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točki 33 in 35, in z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točki 34 in 36).

- 51 Iz tega izhaja, da lahko pojem „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 zajema organe države članice, ki, ne da bi bili nujno sodniki ali sodišča, sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti v kazenskih zadevah v tej državi članici.
- 52 To razlago potrjuje, prvič, sobesedilo, v katero se umešča člen 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584. V zvezi s tem je treba poudariti, da je slednji orodje pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki obravnava vzajemno priznavanje ne le končnih odločitev kazenskih sodišč, ampak, širše, tudi odločitev, ki jih sprejmejo organi držav članic v okviru kazenskega postopka, vključno s fazo tega postopka, ki se nanaša na kazenski pregon.
- 53 Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, kot je bilo določeno v členu 31 EU, ki je pravna podlaga za Okvirni sklep 2002/584, se je namreč zlasti nanašalo na sodelovanje med pravosodnimi organi držav članic tako v zvezi s postopkom, kot v zvezi z izvrševanjem odločb.
- 54 Pojem „postopek“, ki ga je treba razumeti široko, lahko zajema kazenski postopek kot celoto, in sicer predkazenski postopek, kazenski postopek in postopek izvršitve pravnomočne odločbe kazenskega sodišča zoper osebo, obsojeno za kaznivo dejanje.
- 55 To razlago potrjuje člen 82(1)(d) PDEU, s katerim je bil nadomeščen člen 31 EU in ki sedaj natančneje določa, da se pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah nanaša na sodelovanje med pravosodnimi ali drugimi enakovrednimi organi držav članic v okviru kazenskih pregonov in izvrševanja odločb.
- 56 Drugič, navedeno razlago potrjuje tudi cilj, ki mu sledi Okvirni sklep 2002/584 in ki je, kot izhaja iz njegove uvodne izjave 5, uvedba sistema prostega pretoka pravosodnih odločitev v kazenskih zadevah, tako odločitev pred izrekom kazni kot pravnomočnih odločb, na območju svobode, varnosti in pravice.
- 57 Namen Okvirnega sklepa 2002/584 je namreč, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami v skladu z načelom medsebojnega priznavanja (sodba z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 58 Z izdajo evropskega naloga za prijetje se tako skušata doseči, kot je določeno v členu 1(1) tega Okvirnega sklepa, različna cilja. Ta nalog za prijetje se lahko izda zaradi uvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti v isti državi (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2010, B., C-306/09, EU:C:2010:626, točka 49).
- 59 Ugotoviti je treba, da evropski nalog za prijetje olajšuje prosti pretok sodnih odločb, ki so bile izdane pred sodbo in ki se nanašajo na izvajanje kazenskega postopka, zato organi, ki so v skladu z nacionalnim pravom pristojni za sprejemanje takih odločitev, lahko spadajo na področje uporabe navedenega okvirnega sklepa.
- 60 Iz ugotovitev, navedenih v točkah od 50 do 59 te sodbe, izhaja, da je treba organ, kot je državno tožilstvo, ki ima v okviru kazenskega postopka pristojnost, da sproži pregon zoper osebo, osumljeno storitve kaznivega dejanja, z namenom, da bi bila privedena pred sodišče, obravnavati kot organ, ki sodeluje pri izvajanju sodne oblasti zadevne države članice.
- 61 V obravnavanem primeru iz elementov iz spisa, ki ga ima Sodišče na voljo, izhaja, da ima državno tožilstvo v Zvezni republiki Nemčiji bistveno vlogo pri vodenju kazenskega postopka.
- 62 V zvezi s tem je nemška vlada v svojih stališčih, ki jih je predložila Sodišču, navedla, da v skladu z določbami nemškega prava, ki ureja kazenski postopek, uvedba pregona pripada državnemu tožilstvu, tako da je edino pristojno za začetek kazenskega postopka. Poleg tega je tožilstvo na podlagi

načela zakonitosti načeloma zavezano sprožiti preiskavo v zvezi z vsako osebo, osumljeno storitve kaznivega dejanja. Tako je iz teh navedb je razvidno, da navedeno državno tožilstvo v okviru kazenskega postopka na splošno vzpostavi pogoje za izvrševanje sodne oblasti kazenskih sodišč te države članice.

- 63 V teh okoliščinah se lahko za tako državno tožilstvo šteje, da sodeluje pri izvajanju kazenske sodne oblasti zadevne države članice.
- 64 Drugič, s sklicevanjem na zahtevo po neodvisnosti sodišč predložitvena sodišča dvomijo o tem, ali državni tožilstvi iz postopka v glavni stvari izpolnjujeta to zahtevo, če slednji spadata v hierarhično strukturo, ki je odvisna od ministrstva za pravosodje zadevne dežele in v kateri ima to ministrstvo pravico do nadzora in dajanja navodil, celo usmeritev, subjektom, ki so mu – kot ti državni tožilstvi – podrejeni.
- 65 Na drugem mestu je treba spomniti, da je cilj Okvirnega sklepa 2002/584 uvedba poenostavljenega sistema predaje neposredno med pravosodnimi organi, namenjenega temu, da s ciljem zagotovitve prostega pretoka sodnih odločb v kazenskih zadevah na območju svobode, varnosti in pravice nadomesti klasičen sistem sodelovanja med suverenimi državami, ki zahteva vključitev politične oblasti in njeno presojo (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C 477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 41).
- 66 V tem okviru, če je bil evropski nalog za prijetje izdan za prijetje in predajo osebe, ki jo je druga država članica zahtevala zaradi uvedbe kazenskega postopka, so morala biti tej osebi v prvi fazi postopka zagotovljena postopkovna jamstva in temeljne pravice, katerih varstvo mora zagotoviti pravosodni organ odreditvene države članice na podlagi nacionalnega prava, zlasti za sprejetje nacionalnega naloga za prijetje (sodba z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, točka 55).
- 67 Sistem evropskega naloga za prijetje tako vključuje varstvo postopkovnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi, saj je sodnemu varstvu, določenem na prvi ravni ob sprejetju nacionalne sodne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje, dodano varstvo, ki mora biti zagotovljeno na drugi ravni ob izdaji evropskega naloga za prijetje, do katere lahko pride, odvisno od primera, hitro po sprejetju navedene nacionalne sodne odločbe (sodba z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi, C 241/15, EU:C:2016:385, točka 56).
- 68 V zvezi z ukrepom, kot je izdaja evropskega naloga za prijetje, ki lahko ogrozi pravico do svobode zadevne osebe iz člena 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, to varstvo pomeni, da je treba odločitev, ki izpolnjuje zahteve za učinkovito sodno varstvo, sprejeti vsaj na eni od dveh ravni tega varstva.
- 69 Iz tega izhaja, da mora nacionalna sodna odločba, kot je nacionalni nalog za prijetje, na katerem temelji evropski nalog za prijetje – kadar pravo odreditvene države članice podeli pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje organu, ki, čeprav ob sodelovanju pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici, ni sodnik ali sodišče – izpolnjevati take zahteve.
- 70 Izpolnjevanje teh zahtev tako izvršitvenemu pravosodnemu organu zagotavlja, da odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega pregona temelji na nacionalnem postopku, ki je predmet sodnega nadzora, in da so bila osebi, zoper katero je bil ta nacionalni nalog za prijetje izdan, zagotovljena vsa jamstva, potrebna za sprejetje take vrste odločitev, zlasti tista, ki izhajajo iz temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, navedenih v členu 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584.

- 71 Druga raven varstva pravic zadevne osebe iz točke 67 te sodbe pomeni, da pravosodni organ, ki je po nacionalni zakonodaji pristojen za izdajo evropskega naloga za prijetje, zlasti spremlja izpolnjevanje pogojev, potrebnih za to izdajo, in preuči, ali je glede na posebnosti vsakega posameznega primera navedena izdaja naloga sorazmerna (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 47).
- 72 Namreč, „odreditveni pravosodni organ“ iz člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584, torej subjekt, ki na koncu sprejme odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje, je tisti, ki mora zagotoviti drugo raven varstva, tudi če evropski nalog za prijetje temelji na nacionalni odločbi, ki jo izda sodnik ali sodišče.
- 73 Tako mora „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 imeti možnost opravljati to funkcijo objektivno, ob upoštevanju vseh obremenilnih in razbremenilnih elementov, ne da bi bil izpostavljen tveganju, da bi za njegovo odločanje lahko veljali zunanji ukazi ali navodila, zlasti od izvršilne veje oblasti, tako da ni nobenega dvoma o tem, da je odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje v pristojnosti tega organa in ne navedene oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 42).
- 74 Zato mora biti ta odreditveni pravosodni organ sposoben izvršitvenemu pravosodnemu organu zagotoviti, da glede na jamstva, ki jih zagotavlja pravni sistem odreditvene države članice, deluje neodvisno pri opravljanju svojih funkcij v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje. Ta neodvisnost zahteva, da obstajajo statusna in organizacijska pravila, ki zagotavljajo, da odreditveni pravosodni organ v okviru sprejetja odločitve o izdaji takega naloga za prijetje ni izpostavljen kakršnemu koli tveganju, da bo zlasti podrejen posameznim navodilom izvršilne veje oblasti.
- 75 Poleg tega mora v odreditveni državi članici – kadar zakonodaja te države članice podeljuje pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje organu, ki, čeprav sodeluje pri izvajanju sodne oblasti te države članice, ni sodna oblast – obstajati možnost sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji takega naloga za prijetje in zlasti nad sorazmernostjo takšne odločitve, ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva.
- 76 V obravnavani zadevi je iz navedb iz predložitvenih odločb, ki jih je potrdila nemška vlada na obravnavi pred Sodiščem, razvidno, da je nemško državno tožilstvo zavezano k objektivnosti in mora preiskovati ne le obremenilne dokaze, ampak tudi razbremenilne. Kljub temu pa ima ministrstvo za pravosodje v skladu z navedenimi navodili v skladu s členoma 146 in 147 GVG „zunanjo“ pristojnost dajanja navodil državnim tožilstvom.
- 77 Kot je ta vlada potrdila na obravnavi pred Sodiščem, ta pristojnost dajanja navodil daje ministrstvu možnost neposredno vplivati na odločitev državnega tožilstva o izdaji ali, po potrebi, neizdaji evropskega naloga za prijetje. Navedena vlada je pojasnila, da bi se lahko ta pristojnost dajanja navodil izvajala zlasti v fazi preizkusa sorazmernosti izdaje evropskega naloga za prijetje.
- 78 Res je, da je treba poudariti, kot trdi nemška vlada, da nemško pravo določa jamstva, ki omogočajo zamejitev pristojnosti ministrstva za pravosodje glede dajanja navodil državnemu tožilcu, tako da naj bi bile situacije, v katerih bi se ta pristojnost lahko izvajala, izjemno redke.
- 79 Tako je ta vlada navedla, prvič, da načelo zakonitosti, ki velja za državno tožilstvo, zagotavlja, da morebitna posamezna navodila, ki jih to lahko prejme od ministrstva za pravosodje, nikakor ne morejo presegati meja zakona in prava. Člani državnega tožilstva v zveznih deželah Schleswig-Holstein in Saška naj bi bili poleg tega uradniki, ki jih ni mogoče razrešiti z njihovih funkcij zgolj zaradi nespoštovanja navodila. Drugič, ta vlada je navedla, da morajo v deželi Schleswig-Holstein navodila ministrstva državnemu tožilstvu biti v pisni obliki in sporočena predsedniku deželnega zbora. V zvezni deželi Saški naj bi koalicijska pogodba vlade te dežele določala, da se pravica do dajanja navodil ministrstva za pravosodje ne bo več uporabljala v določenem številu posameznih primerov, dokler bo ta pogodba v veljavi.

- 80 Vendar je treba ugotoviti, da taka jamstva, tudi če so nedvoumna, nikakor ne dopuščajo popolne izključitve tega, da so odločitve državnega tožilstva, kot sta tisti iz postopkov v glavni stvari, o izdaji evropskega naloga za prijetje lahko v posameznem primeru predmet navodil ministrstva za pravosodje zadevne dežele.
- 81 Najprej, čeprav na podlagi načela zakonitosti zadevno državno tožilstvo načeloma ne bi smelo slediti navodilu ministrstva, ki očitno ni zakonito, je treba poudariti, da GVG, kot izhaja iz točke 76 te sodbe, priznava pristojnost dajanja navodil tega ministrstva in da GVG ne določa pogojev, pod katerimi se lahko ta pristojnost uveljavlja. Tako obstoj tega načela sam po sebi ne zadostuje, da bi ministrstvu za pravosodje neke dežele preprečil, da bi vplival na diskrecijsko pravico državnega tožilstva te dežele, kadar se odloči izdati evropski nalog za prijetje, kar je poleg tega nemška vlada potrdila na obravnavi pred Sodiščem.
- 82 Dalje, čeprav morajo biti navodila ministrstva v nekaterih zveznih deželah, kot je dežela Schleswig-Holstein, v pisni obliki, pa so z GVG vendarle dovoljena, kot je bilo poudarjeno v prejšnji točki. Poleg tega se je na podlagi razprav, ki so potekale na obravnavi pred Sodiščem, izkazalo, da glede na splošno besedilo tega zakona nikakor ne bi bilo mogoče izključiti, da bi se ta navodila lahko dajala ustno.
- 83 Nazadnje, v zvezi z zvezno deželo Saško, čeprav se je izvršilna veja oblasti trenutno odločila, da ne bo uporabila pravice do dajanja navodil v nekaterih posameznih primerih, je treba ugotoviti, da to jamstvo očitno ne zajema vseh primerov. Vsekakor navedeno jamstvo ni zapisano v zakonu, tako da ni mogoče izključiti, da bi se to stanje v prihodnje lahko spremenilo s politično odločitvijo.
- 84 Kot je bilo poudarjeno v točki 73 te sodbe, pa tveganje, da bi izvršilna oblast lahko izvajala tak vpliv na državno tožilstvo v posameznem primeru, ne zagotavlja, da državno tožilstvo v okviru opravljanja svojih funkcij za izdajo evropskega naloga za prijetje izpolnjuje jamstva iz točke 74 te sodbe.
- 85 Te ugotovitve ni mogoče izpodbiti z dejstvom, da se, kot je trdila nemška vlada na obravnavi pred Sodiščem, zoper odločitve državnega tožilstva o izdaji evropskega naloga za prijetje, kot sta tisti iz postopka v glavni stvari, lahko zadevna oseba pritoži pred pristojnimi nemškimi sodišči.
- 86 Glede na navedbe, ki jih je predložila ta vlada, namreč ni razvidno, da bi obstoj tega pravnega sredstva sam po sebi bil takšen, da bi zaščitil državno tožilstvo pred tveganjem, da bi za njegove odločitve veljala posamična navodila ministrstva za pravosodje v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 87 Namreč, čeprav taka pravna sredstva zagotavljajo, da je opravljanje funkcij državnega tožilstva odvisno od možnosti naknadnega sodnega nadzora, morebitno posamično navodilo ministrstva za pravosodje državnemu tožilstvu pri izdaji evropskega naloga za prijetje vsekakor ostaja dovoljeno z nemškim pravom.
- 88 Iz zgoraj navedenega sledi, da sta državni tožilstvi iz postopka v glavni stvari izpostavljeni tveganju, da bo izvršilna veja oblasti vplivala na njuni odločitvi o izdaji evropskega naloga za prijetje, zato ti državni tožilstvi ne izpolnjujeta ene od zahtev, ki so potrebne za to, da bi ju bilo mogoče opredeliti kot „odreditvena pravosodna organa“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584, in sicer zahteve za zagotovitev jamstva glede neodvisnega delovanja v okviru izdaje takega naloga za prijetje.
- 89 V obravnavani zadevi glede tega iz razlogov, navedenih v točki 73 te sodbe, ni pomembno, da v okviru izdaje evropskih nalogov za prijetje iz postopkov v glavni stvari državnemu tožilstvu v Lübecku in v Zwickauu niso bila posredovana posamezna navodila ministrstev za pravosodje zadevnih dežel.

- 90 Glede na vse zgornje preudarke je treba na zastavljena vprašanja odgovoriti, da je treba pojem „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da ne zajema državnega tožilstva države članice, za katero obstaja tveganje, da bodo nanj v okviru sprejetja odločitve v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje neposredno ali posredno naslovljeni posamezni napotki ali navodila izvršne veje oblasti, kot je ministrstvo za pravosodje.

Stroški

- 91 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenima sodiščema, ti odločita o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. Zadevi C-508/18 in C-82/19 PPU se združita za izdajo sodbe.
2. Pojem „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da ne zajema državnega tožilstva države članice, za katero obstaja tveganje, da bodo nanj v okviru sprejetja odločitve v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje neposredno ali posredno naslovljeni posamezni napotki ali navodila izvršne veje oblasti, kot je ministrstvo za pravosodje.

Podpisi